

«Πρὸς Οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας»

- Χρονικά • Ποιμαντικές Δραστηριότητες •
- Ἐκδηλώσεις • Συνάξεις • Ὁμιλίες •
- Κηρύγματα • Πανηγύρεις • Προσκυνήματα •
- Κοινωνική Διακονία • Ἐκδόσεις •

■ Στὸ ὁμώνυμο ἱερὸ Μετόχιο στὴν Γαρίτσα Κερκύρας

Μνήμη τοῦ Φρικτοῦ Θαύματος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ Σπυρίδωνος, δι' οὗ ἐματαίωσε τὰς βουλὰς τῶν Παπιστῶν, ἐν Κερκύρᾳ κατὰ τὴν 11ην πρὸς 12ην Νοεμβρίου 1718

Τὴν **Κυριακή**, 10η Νοεμβρίου 2025 ἐκ. ἡμ., ἐώρτασε ἐκ μεταθέσεως ὁ Ἱερὸς Ναὸς τοῦ Ἁγίου Ἰσαύρου στὴν Γαρίτσα Κερκύρας, Μετόχι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης, Φυλῆ Ἀττικῆς, τὸ μεγάλο Θαῦμα τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος, προ-ασπιζόντος τοῦ Ὁρθοδόξου ποιμνίου ἐναν-τίον τῶν παπικῶν Ἰταλῶν, οἱ ὅποιοι σχεδιά-σαν νὰ στήσουν ἀλτάριο («ἁγία τράπεζα») στὸν

Ἱερὸ Ναό του.

Τῶν Ἀναστασίμων καὶ Πανηγυρικῶν Ἑσπερινοῦ, Ὁρθρου καὶ Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας προΐστατο ὁ Σεβασμιώ-τατος Μητροπολίτης μας Ὡρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανός, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀθανασίου, Ὑπευθύνου τοῦ ἱεροῦ Μετοχίου, καὶ τοῦ Ἱεροδιακόνου Γαβρι-ήλ, Ἀγιοκυπριανιτῶν, ὡς καὶ δύο Ὑποδιακόνων.

Στὸ ἀναλόγιο, ὁ ἐπὶ τούτῳ θυσιαστικῶς προελθὼν Μου-σικολογιώτατος Ἀδελφός μας Νικόλαος Πολύχρος ἀπέδωσε ἐόρτια τοὺς ὕμνους, συμβάλων τὰ μέγιστα στὴν ὁμολογιακὴ χάρι τῶν Ἀκολουθιῶν.

* * *

Στὴν Ὁμιλία του ὁ Σεβασμ. Ποιμένας μας, ἐπεσήμανε:

• **Ἔ**χουμε σήμερα μία καλὴ συγκυρία τῆς Μνήμης τοῦ Θαύ-

ματος, τὸ ὁποῖο ἐορτάζουμε ἐκ μεταθέσεως, καθὼς ἔγινε τὰ ξημερώματα τῆς 12ης Νοεμβρίου, καὶ τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς τοῦ Καλοῦ Σαμαρείτου.

Οἱ Ἑβραῖοι θεωροῦσαν ὡς «πλησίον» μόνο τοὺς ὁμοεθνεῖς καὶ ὁμοθρήσκους αὐτῶν. **Οἱ** ὑπόλοιποι δὲν ἦσαν «πλησίον», μπορούσαν μάλιστα νὰ τοὺς κάνουν καὶ κακό, καὶ νὰ δικαιοθοῦν στὰ δικαστήρια...

Ο Κύριος, ὅταν ἀνέπτυξε τὴν Παραβολὴ τοῦ Καλοῦ Σαμαρείτου, ἀνέφερε ὡς βοηθὸ τοῦ ἡμιθανοῦς πεσόντος εἰς τοὺς ληστές, ὡς «πλησίον», ἕναν Σαμαρεῖτη, γιὰ νὰ ἐλέγξη τοὺς Ἰουδαίους, διότι ἐθεωρεῖτο ἐχθρὸς τῶν Ἑβραίων, «οὐ γάρ συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρεῖταις». **Ἔ**τσι, στὴν Παραβολὴ παρέρχονται ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ Λευίτης, δηλαδὴ τὸ ἱερατεῖον, τὸν ἐμπесόντα εἰς τοὺς ληστές, ἐνῶ ὁ καλὸς Σαμαρεῖτης πλησιάζει, τὸν περιποιεῖται, τὸν ἀνεβάζει στὸ ζῶο του καὶ τὸν μεταφέρει στὸ πανδοχεῖο...

Ο Κύριος ἤθελε νὰ ἀναιρέση τὴν πλάνη τῶν Ἑβραίων, ὅτι ὁ πλησίον δὲν εἶναι μόνο ὁ ὁμοεθνὴς καὶ ὁμόθρησκος, εἶναι πᾶς ἄνθρωπος ποὺ εἶναι πλάσμα τοῦ Θεοῦ, εἶναι ὁ ἀδελφός μας, καὶ πρέπει νὰ τὸν βοηθήσουμε. **Δ**ὲν μπορούμε νὰ ὑψώσουμε δικαιολογίες γιὰ θέματα γλώσσης, φυλῆς, ἔθνους, πολιτισμοῦ, θρησκείας. **Ἡ** ἀγάπη εἶναι πάνω ἀπ' ὅλα αὐτά... **Ε**νώπιόν μου ἔχω ἕναν ἄνθρωπο, ὁ ὁποῖος πάσχει, εἶναι εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, εἶναι ἀδελφός μου...

Μάλιστα μὲ τὴν βοήθεια καὶ τὴν ἀγάπη μου, μπορῶ νὰ τὸν «σύρω» στὴν ἀλήθεια τῆς Πίστεως καὶ σὲ ὁδὸ σωτηρίας.

Στὸ τέλος τῆς ἀρίστως δομημένης Παραβολῆς, ὁ Κύριος θέτει νέο ἐρώτημα στὸν Νομικό –ὁ ὁποῖος τὸν εἶχε ρωτήσῃ **«Καὶ τίς ἐστὶ ὁ πλησίον μου;»**. **Δ**ογικά στὴν παραβολὴ αὐτή, ὁ πλησίον εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἔπασχε. **Ο** Κύριος ὁμως ἀλλάζει τὸ ἐρώτημα στὸ τέλος καὶ τοῦ λέει: **«Ποῖός εἶναι ὁ πλησίον αὐτοῦ ποὺ πάσχει;»**. **Δ**ηλαδή, ἐσὺ πρέπει νὰ γίνῃς πλησίον. **Π**οῖός εἶναι ὁ πλησίον αὐτῶν ποὺ πάσχουν εἴτε σωματικά, εἴτε πνευματικά; **Ε**μεῖς θὰ γίνουμε. **Ε**γὼ εἶμαι ὁ πλησίον τοῦ Ἀδελφοῦ μου, ἄρα ἐγὼ πρέπει νὰ ἀναλωθῶ, νὰ θυσιασθῶ, γιὰ νὰ βοηθήσω τὸν Ἀδελφό μου.

Είναι πολὺ σημαντικό, ὅτι ὁ Κύριος ἀλλάζει τὸ ἐρώτημα, ἀλλάζει τὴν θέσι τοῦ προβλήματος. **Δ**ὲν ἔχουμε νὰ βροῦμε τὸν πλησίον· ἐγὼ εἶμαι ὁ πλησίον τοῦ Ἀδελφοῦ μου, ὁ ὁποῖος εὕρσκεται ἐν ἀνάγκῃ.

Καὶ αὐτό, πολὺ περισσότερο, στὰ θέματα τῆς πίστεως.

Εμεῖς μὲ τὴν Χάρι τοῦ Θεοῦ, οἱ ὁποῖοι ἀκολουθοῦμε τὸ Πάτριον Ἡμερολόγιο, ἀξιωθήκαμε ἀπὸ τὸ 1924 καὶ ἐξῆς νὰ διακόψουμε κάθε σχέσι μὲ τοὺς Ἀδελφούς μας ὀρθοδόξους, οἱ ὁποῖοι νύθε-τησαν τὸ νέο ἡμερολόγιο καὶ ἐν συνεχείᾳ ἄρχισαν νὰ συμπροσεύωνται μὲ τοὺς αἰρετικούς καὶ νὰ καλλιεργῇται ὁ Οἰκουμενισμός. **Π**εράσαμε διὰ πυρὸς καὶ σιδήρου –ἐκατὸ χρόνια πέρυσι, περάσαμε τὰ πάνδεια καὶ ἀντισταθήκαμε προκειμένου νὰ διατηρήσουμε τὴν ἀλήθεια τῆς Πίστεως.

Εχουμε λοιπὸν ἓνα προνόμιο, ἀλλὰ καὶ ἓνα μεγάλο χρέος, νὰ εἶμαστε οἱ πλησίον τῶν Ἀδελφῶν μας. **Ο**ἱ Νεοημερολογῖτες εἶναι οἱ ἀδελφοί μας, οἱ ὁποῖοι πάσχουν δεινῶς, καὶ ἐμεῖς καλούμεθα, ὅπως ὁ καλὸς Σαμαρεῖτης, νὰ σταθοῦμε δίπλα τους καὶ μὲ ὑπομονή, μὲ ἀγάπη, νὰ τοὺς βοηθήσουμε μὲ τὸ παράδειγμά μας πρωτίστως, καὶ τὴν ἐμμονή μας στὴν Παράδοσι καὶ τὴν Ἀλήθεια τῆς Πίστεως, νὰ ἐπιστρέψουν στὴν Ὁρθοδοξία μας καὶ νὰ παύσουν νὰ ἐνεργοποιοῦνται σὲ οἰκουμενιστικὰ δρώμενα, συμπροσευχές, συλλειτουργίες, ἀναγνώρισι τῶν παπικῶν, προτεστάντων καὶ λοιπῶν αἰρετικῶν ὡς δῆθεν ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας...

Η Ἀλήθεια καὶ τὸ ψεῦδος εἶναι ποτὲ δυνατόν νὰ ἀποτελοῦν τὴν μία ἐκκλησία;! **Η** Ἐκκλησία ὀριοθετεῖται ἀπὸ τὴν Ἀλήθεια, μόνον ὅσοι ἔχουν τὴν Ἀλήθεια τῆς Πίστεως εἶναι ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας. **Ο**ἱ ἄλλοι εἶναι οἱ Ἀδελφοί μας, καὶ καλούμεθα νὰ γίνουμε οἱ «πλησίον» αὐτῶν καὶ νὰ τοὺς βοηθήσουμε μὲ τὸ παράδειγμα καὶ μὲ, ὅσοι δύνανται, τὴν διδασκαλία, γραπτῶς ἢ προφορικῶς, νὰ ἐπιστρέψουν στὴν Ἀλήθεια.

Η Ἐκκλησία μας ταυτίζεται μὲ τὴν Μίαν, Ἀγίαν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. **Ε**χουμε ἀδιάσιστα τεκμήρια, ὅτι κατέχουμε τὴν Ἀλήθεια. **Η** Ἀλήθεια αὐτὴ ἔχει φανερωθῇ μὲ πολλὰ θαύματα, ἓνα ἐκ τῶν ὁποίων εἶναι αὐτὸ τὸ ὁποῖο ἐορτάζουμε καὶ ἐγινε στίς 12 Νοεμβρίου τοῦ 1718. **Ο**ρίστε: ὁ Ἅγιος Σπυρίδων ἐπεμβαί-

νει, προκειμένου να μὴ συσταθῇ δίπλα στὸ Ὁρθόδοξο θυσιαστήριο τοῦ Ναοῦ του καὶ ἓνα «ἀλτάριο» –κατὰ τοὺς Παπικοὺς ἀγία τράπεζα. Ὁ Ἅγιος ἔκανε ἀποκαλύψεις στοὺς αἵρετικούς νὰ τοὺς ἀποτρέψῃ. Ἀφοῦ ὁμως δὲν ὑπελόγισαν τὸ μήνυμα, ἐπενέβη μὲ τρόπο δυναμικό, καὶ τινάχθηκε σχεδὸν ὅλος ὁ τόπος ἀπέναντι, ὅπου εὐρίσκετο ὁ διοικητὴς τῶν Ἑνετῶν στὴν Κέρκυρα, μαζί μὲ τὰ πυρομαχικά καὶ τοὺς στρατιῶτες τους, καὶ δὲν ἔμεινε τίποτε ὄρθιο. Ἔτσι ἀπετράπη ἡ τοποθέτησις τοῦ ἀλταρίου. Ὁ Ἅγιος δὲν ἠθέλε, διότι δὲν μπορούσε νὰ συννύαρχει τὸ Ὁρθόδοξο θυσιαστήριο μὲ αὐτὸ τῶν αἵρετικῶν.

Ὁφείλουμε ὁμως νὰ νιώθετῆσουμε τὴν βαθειὰ ἀντίληψι καὶ συναίσθησι, ὅτι ἐμεῖς, οἱ ὁποῖοι ἔχουμε ἀξιωθῇ νὰ γνωρίσουμε τὴν Ἀλήθεια, ἔχουμε χρέος νὰ ἀγωνισθοῦμε νὰ διατηρήσουμε τὴν Ἀλήθεια ὅχι μόνο τῆς Πίστεως, ἀλλὰ καὶ τοῦ Ἥθους, ὥστε νὰ βοηθήσουμε τοὺς Ἀδελφούς μας, νὰ εἴμαστε ὄντως οἱ «πλησίον» τους... Ὅπως ἔλεγε ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος στὴν ἐποχὴ του, ὅπου ὑπῆρχαν ἀκόμη ἀρκετοὶ εἰδωολάτρες: «Ἄν ἐμεῖς οἱ Χριστιανοὶ ἡμασταν ἀληθινοὶ Χριστιανοί, δὲν θὰ ὑπῆρχε οὔτε ἓνας εἰδωολάτρης».

Εἶθε ὁ Ἅγιος Σπυρίδων νὰ μᾶς βοηθήσῃ, νὰ ἀυξήσῃ τὸν ζῆλο καὶ τὴν ἐπιμονή μας τόσο στὴν Ὁρθόδοξο Πίστι μας, ὅσο καὶ στὴν προσπάθεια νὰ γίνουμε ἅγιοι, κατοικητήρια τῆς Ἁγίας Τριάδος...

* * *

Ἡ πανηγυρικὴ Μνήμη τοῦ Θαύματος τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος ἔδωσε στὸν Σεβασμ. Ποιμένα μας καὶ τὴν συνοδία του τὴν εὐκαιρία νὰ ἐπικοινωνήσουν οἰκοδομητικὰ μὲ τοὺς συνηγμένους Ἀδελφούς μας καὶ νὰ πραγματοποιήσουν σπουδαῖα Προσκυνήματα, ὅπως μᾶς διηγεῖται μὲ ἐνθουσιασμό ὁ Ἱεροδιάκονος Γαβριὴλ Ἀγιοκυπριανίτης:

«Ἐνὰ εὐλογημένο Προσκύνημα, μία ἀκόμη πνευματικὴ πανδαισία στὴν πανέμορφη νυφούλα τοῦ Ἰονίου, μὲ τὰ πάμπολλα –ἀρχαῖα καὶ νεώτερα– ἱερὰ Προσκυνήματα, τὰ σεπτὰ Λείψανα μεγάλων Ἀγίων τῆς Ὁρθοδοξίας μας, ὅπως τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος, τῆς Ἁγίας Θεοδώρας τῆς Αὐγούστας, τῆς

ἀναστηλωσάσης τὶς Ἅγιες Εἰκόνες, τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Προκοπίου, τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου(!), τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ, τοῦ Ἁγίου Ἀρσενίου καὶ πληθος Ἅγιες Εἰκόνες, ὑψηλωτάτου πνευματικοῦ, ἀλλὰ συχνὰ καὶ καλλιτεχνικοῦ ἐπιπέδου.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Κυπριανός, μὲ τὴν συνοδιά ἐνὸς Ἱεροδιακόνου καὶ δύο Ὑποδιακόνων, ἐπισκέφθηκε γιὰ τρίτη φορὰ ἐντὸς τοῦ 2025 τὴν ἱερὰ νῆσο, μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς μνήμης τοῦ μεγάλου παιδαγωγικοῦ θαύματος τοῦ Μεγάλου προμάχου τῆς Ὁρθοδοξίας μας Ἁγίου Σπυρίδωνος, “ὅτε πυρὶ παρέδωκε τὴν ἐπηρμένην τῶν Λατίνων ὄφρυν, θελησάντων μολῦναι τὸν Ναόν του, διὰ τῆς οἰκοδομήσεως, ἐντὸς αὐτοῦ, Ρωμαιοκαθολικοῦ θυσιαστηρίου, ἐν ἔτει 1718ω”.

* * *

Μετὰ τὴν ἄφιξη, τὸ πρωῒ τοῦ Σαββάτου πραγματοποιοῦνται δύο Προσκυνήματα στοὺς Ἱερούς Ναοὺς Ἁγίου Ἀρσενίου Ἀρχιεπισκόπου Κερκύρας καὶ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Προκοπίου, στὴν Λευκίμη, ὅπου φυλάσσονται καὶ ἱερὰ τους Λείψανα.

* * *

Ὑπὸ ραγδαίαν βροχήν, ὁ Ἑσπερινός (Σάββατο ἀπόγευμα) καὶ ἡ πανηγυρική θεία Λειτουργία (Κυριακή πρωῒ), στὸ ἱστορικό Ἐκκλησάκι μας, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰσαύρου († 17η Ἰουνίου), μὲ τὰ ὠραιώτατα καὶ διδακτικώτατα ἀντιπαπικά Τροπάρια τῆς Ἀκολουθίας τοῦ προαναφερθέντος Θαύματος (ποίημα ἱεροῦ Ἀθανασίου τοῦ Παρίου, **βλ. ἐδῶ**).

Τὸ «Μικρὸν Ποίμνιον», μαζὶ μὲ τὸν Ποιμένα ἀνέβηκαν, μέσῳ τῆς Ὑμνογραφίας, σὲ ἓνα ὁμολογιακὸ ὕψος, ποὺ δύσκολα γίνεται κατανοητὸ στὶς ἡμέρες μας, ποὺ ἡ ἀποστασία κορυφώνεται καὶ τὰ ὀρθόδοξα αἰσθητήρια καὶ ἀνακλαστικά ἔχουν ἀτροφήσει, ὅσο ποτὲ ἄλλοτε!...

Τὸ λιτό, ἀλλὰ πολὺ εὐλογημένο καὶ «ἐνοποιητικὸ» καφεδάκι, στὴν μικρή, μὰ πε-

ζιποποιημένη από τὸν ἀκάματο Ἀδελφὸ Ἐμμανουήλ καὶ γεμάτη Χάρη ἀν-
λὴ τοῦ Ναοῦ, δίνει τὴν ἄνεση
στὸν Σεβασμ. Μητροπολίτη μας
νὰ ἀκούσει ἀρκετὲς προσωπικὲς
ἐμπειρίες συγχρόνων θαυμάτων
τοῦ Ἁγίου Ἰσαύρου –ὁ Ὅποιος εἶναι

«ζωντανὸς» καὶ ἐνεργεῖ συνεχῶς σημεῖα,
σὲ ὅσους τὸν ἐπικαλοῦνται, μὲ πίστη– ἀλλὰ καὶ νὰ ὠφελήσει
μὲ τὸν ἅλατι ἡρτυμένο καὶ γι' αὐτὸ ποθητὸ στοὺς Πιστοὺς,
Ποιμαντικὸ τοῦ λόγου.

Ἔνα σύνθημα λ.χ. σὲ μία παιδικὴ φανέλα (NEVER GIVE UP
= ΠΟΤΕ ΜΗΝ ΤΑ ΠΑΡΑΤΑΣ), ἔδωσε τὴν εὐκαιρία γιὰ ἀναφορὰ
στὸ θέμα τῆς ἐξαιρετικὰ μεγάλης ἀνάγκης νὰ ἐπιμένουμε
ἀνυποχώρητα καὶ μὲ σθένος, στὰ Ὁρθόδοξα Δόγματα καὶ τὴν
Παράδοση τῶν Ἁγίων Πατέρων μας...

* * *

Ὁ τιμηθεὶς Ἅγιος Σπυρίδων μᾶς ὑποδέχεται καὶ δέχεται
τις προσευχὲς καὶ δεήσεις μας. **Γ**ιὰ πρώτη φορὰ κάποιοι
εἶχαν τὴν μεγάλη εὐλογία νὰ προσκυνήσουν τὸ ἱερό Του Λεί-
ψανο ἐξ ἐπαφῆς!...

Ἡ Ἀγία Θεοδώρα, μὲ τὸ ἄφθαρτο Σκήνωμά της ἀναρριπίζει
τὴν πίστη μας καὶ ἓνα ριγὸς μᾶς διαπερνᾷ, ὅταν βλέπουμε τὸν
πανδαμάτορα χρόνον νικημένο ἀπὸ τὸ χέρι της, ὅπου διακρί-
νονται καθαρά, μετὰ ἀπὸ 1250 καὶ πλέον χρόνια φυσικὲς λε-
πτομέρειες, ὅπως οἱ ἄρμοι τῶν δακτύλων, μὲ τὶς χαρακτηρι-
στικὲς ζάρες τους, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπόλευκο δέρμα, ἀκέραιο, μὲ
τὶς φλέβες του ἀκέραιες, νὰ τὸ ...ζωντανεύουν θαυμαστά!...

Ὁ ...μαραθώνιος τῶν Προσκυνημάτων ὁλο-
κληρώνεται μὲ μικρὴ στάση στὸν Ἱερό Ναὸ
τῶν Ἁγίων Γεωργίου καὶ Δημητρίου –ἀπέ-
ναντι ἀπὸ τὸν τόπο ἀναπαύσεως τοῦ
πρώτου καὶ τελευταίου Κυβερνήτου τῆς
Πατρίδας μας Ἰωάννη Καποδίστρια, τὴν
Ἱερὰ Μονὴ Πλατυτέρας– ὅπου φυλάσ-
σεται ἓνα σπάνιο ἱερὸ κειμήλιο: τὸ μα-
τωμένο πουκάμισο τοῦ Ἁγίου Κοσμά τοῦ
Αἰτωλοῦ, τὸ ὁποῖο προσκυνᾷμε, ψάλλοντας

μὲ χαρὰ, ἐνώπιον τῆς Εἰκόνης Του τὸ Ἀπολυ-
τίκιο τοῦ μεγάλου Ἰσαποστόλου καὶ Φωτι-
στοῦ τοῦ Γένους μας!

* * *

Ἡ ψυχὴ τῆς δυτικῆς Ἑλλάδος, ὁ ἀει-
κίνητος καὶ περιπονητικὸς παπα-Θανά-
σης Ἀγιοκυπριανίτης καὶ τὰ σὺν αὐτῷ
λίαν ἀγαπητά μας πνευματικὰ Ἀδέλφια,
μᾶς ὑποδέχονται ἀσμένως καὶ παραθέτουν
τράπεζα ἀγάπης, ἡ ὁποία ὁλοκληρώνει τὴν ἱεραποστολικὴ
καὶ ὁμολογιακὴ ἐξόρμησή μας στὴν βορειοδυτικὴ αὐτὴ ἄκρη
τῆς Πατρίδας μας εἰρηνικά, χαρούμενα καὶ οἰκοδομητικά, ἐφ’
ὅσον ὁ Ποιμενάρχης μας ἀκάματα, σὲ κάθε εὐκαιρία, διδά-
σκει, νοθετεῖ, ἐνισχύει, παρηγορεῖ καὶ στερεώνει τὶς ψυχὰς
τῶν λογικῶν του προβάτων στὴν Ὁρθοδοξία, ἀλλὰ καὶ στὴν
Ὁρθοπραξία!...

● **Μετὰ** ἀπὸ σύντομη ἀνάπαυση, ὁ θυσιαστικὰ διακονῶν
τὸν Ἅγιο Ἰσαυρο Ἀδελφὸς Ἐμμανουὴλ ὁλοκληρώνει μὲ χαρὰ
τὸν δικό του πολυ-ήμερο ...μαραθώνιο διακονίας καὶ μᾶς
μεταφέρει στὸ ἀεροδρόμιο, ὅπου τὸν ἀποχαιρετοῦμε καὶ μαζί
του τὸ εὐλογημένο νησι τῆς Κέρκυρας, μὲ τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν
εὐχὴ σύντομα νὰ ἀξιωθοῦμε νὰ τὴν ἐπισκεφθοῦμε καὶ πάλι,
ὥστε νὰ ἀντλήσουμε κι ἄλλες εὐλογίες καὶ Χάρη ἀπὸ τὶς ἀνε-
ξάντλητες, ὄντως, πνευματικὲς πηγές της. **Ἀμήν!**!...»

† Γ.Α.